

- शैलमृग m. *Steinbock* Spr. (II) 3841.
 शैलपथ s. शैलपथ 2).
 शैलराज m. *der Fürst der Berge, der Himālaja* R. 5,40,8.
 शैलराज m. *dass.* R. GORR. 1,37,22. 3,79,31. 4,9,41. 22,34. MEGH. 51. KUMĀRAS. 7,68. °मुता patron. der Gaṅgā R. 1,44,4. der Pārvatī 7,87,11. Devī-P. 45 im ÇKDr. °उक्तिर patron. der Pārvatī Verz. d. Oxf. H. 116,6,3.
 शैलवर् m. *der beste der Berge, der Himālaja* R. GORR. 1,37,21.
 शैलवत्कला f. = शिलावत्कला RĀGĀN. im ÇKDr.
 शैलवालुका: HARIV. 12678 fehlerhaft für सैल° (d. i. स + ए°), wie die neuere Ausg. liest.
 शैलशिखा f. *Bergspitze* und N. *eines Metrum's*: 4 Mal ————
 ———— Ind. St. 8,421. COLEBR. Misc. Ess. 2,162 (XI,11).
 शैलशिखिर् n. *das Meer* TRIK. 1,2,8.
 शैलसंधि m. *Thal* TRIK. 3,3,130.
 शैलसंभव n. *Erdharz* H. an. 3,510.
 शैलसंभूत n. *Röthel, rubrica* AUSH. 44.
 शैलसार adj. *steinhart* RAGH. 11,45. KUSUM. 64,17.
 शैलमुता f. *Gebirgstochter*, patron. der Pārvatī KUMĀRAS. 3,68. KATHAS. 110,56. °कात *der Gemahl der Pārvatī* d. i. Çiva 122,109.
 °पति *dass.* VARĀH. BṚH. S. 8,24.
 शैलसेतु m. *ein Damm von Stein* Spr. (II) 1832.
 शैलाढ्य (शैल + आढ्य) n. *Erdharz* RATNAM. 125.
 शैलान n. *dass.* RĀGĀN. im ÇKDr. wohl nur fehlerhaft für शैलज.
 शैलाट (शैल + अट) m. 1) *Löwe* TRIK. 2,5,1. H. ç. 183. H. an. 3,172. MED. f. 56. — 2) *ein Kirāta*. — 3) = देवलक. — 4) *Krystall* (शुक्ल-काच) H. an. MED.
 शैलाद् (von शैलाद्) m. patron. Verz. d. Oxf. H. 44,6,25.
 शैलादि (wie eben) m. patron. des Nandiṇ (im Gefolge Çiva's) YAMANA-P. 65 im ÇKDr.
 शैलाधिराज (शैल + अराज) m. *der Fürst der Berge, der Himālaja*: °तनया patron. der Pārvatī Spr. (II) 2470.
 शैलाभ (शैल + आभा) m. N. pr. eines zu den Viçve Devāḥ gezählten Wesens MBH. 13,4357.
 शैलार्त्त n. *ein von Çilālin verfasstes Werk* P. 4,3,110. Schol.; vgl. Vārti. 1 zu 6,4,144.
 शैलालय (शैल + अलय) m. N. pr. eines Fürsten, Grossvaters des Bhagadatta, MBH. 15,547.
 शैलालि (von शैलालिन्) m. N. pr. eines Lehrers ÇAT. BR. 13,3,2,3. pl. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 87,42.
 शैलालिन् m. pl. *die Schule des Çilālin* P. 4,3,110. 2,66. Schol. (नटा!). ANUPADAS. 4,5. 5,5. 7,5. 7. शैलालिब्राह्मण Verz. d. Oxf. H. 271, a,5. = शैलूष *Schauspieler, Mime* AK. 2,10,12. H. 329. HALĀJ. 2,437.
 शैलामा (शैल + 3. आस) f. ein N. der Pārvatī H. ç. 85.
 शैलाह् (शैल + आह्) n. *Erdharz* AUSH. 97.
 शैलिक m. pl. N. pr. eines Volkes MĀRK. P. 58,20.
 शैलिक्य 1) m. = सर्वलिङ्गिन् GĀTĀDH. im ÇKDr. — 2) n. oxyt. nom. abstr. von शैलिक gaṇa पुरोहितादि zu P. 5,1,128.

- शैलिनै (von शैलिन) m. N. pr. eines Lehrers ÇAT. BR. 14,6,40,5. VS. S. LVI, 16.
 शैलिन m. = शैलिन BṚH. ĀR. UP. 4,1,2.
 शैली (von शील) f. *Sitte, Gewohnheit, Art und Weise zu verfahren*: स्थिरा शैली गुणवताम् Spr. 5320. इति शैलीयम् KATHAS. 121,90. प्रायेणाचार्याणामिषं शैली यत्स्वाभिप्रायमपि परोपदेशमिव वर्णयति KULL. zu M. 1,4. आचार्याणामिषं शैली यत्सामान्येनाभिधाय विशेषेण विवृणोति (sg.) DURGĀD. zu VOP. nach ÇKDr. = प्रज्ञप्ति u. s. w. TRIK. 3,2,25. — Ein etymologisch verschiedenes शैली s. u. शैल.
 शैलूत N. pr. einer Oertlichkeit v. l. für कोलूक R. 4,43,8.
 शैलूष m. 1) *Schauspieler, Tänzer, Mime* (ihre Weiber sind übel berüchtigt) AK. 2,10,12. TRIK. 3,3,441. H. 328. an. 3,743. MED. sh. 45. HALĀJ. 2,437. VS. 30,6. M. 4,214. JĀGĀN. 2,48. शैलूष इव मो (Sītā spricht) परेभ्यो दातुमिच्छसि R. 2,30,8. 83,15 (90,28 GORR.). ÇIC. 1,69. VENIS. 4,12. 5,16. 7,2. RĀGĀ-TAR. 2,156. PRAB. 5,18. PRAJACĪTTEND. 23,a,4. शैलूषी f. MBH. 4,494. (माम्) शैलूषीमिव परेभ्यो दातुमिच्छसि R. 6,101,5. शैलूष = धूर्त und तालधारक ÇABDAR. im ÇKDr. *a rogue, a cheat und the master of the band, or one who beats time* WILSON nach ders. Aut. Nach dem Comm. zu H. 328 patron. von शैलूष. — 2) N. pr. eines Fürsten der Gandharva MBH. 2,406. R. 4,41,61. 7,12,24. 100,12. — 3) pl. N. pr. eines Volkes MĀRK. P. 57,46. — 4) *Aegle Marmelos* Corr. (वित्त्व) AK. 2,4,2,12. TRIK. H. an. MED.
 शैलूषक (von शैलूष) adj. von Schauspielern u. s. w. bewohnt gaṇa राजन्यादि zu P. 4,2,53.
 शैलूषिक m. = शैलूष 1) BRAHMA-P. in PRAJACĪTTAVIVREKA nach ÇKDr. f. °की PRAJACĪTTATATVA im ÇKDr.
 शैलेन्द्र m. *Fürst der Berge, ein grosses Gebirge*: विचालयेयुः शैलेन्द्रान् R. 1,16,23. ऋष्यमूक 4,9,28. insbes. Beiwort oder N. des Himālaja 1, 36,13 (37,14 GORR.). R. GORR. 2,120,25. 3,31,9. MĀRK. P. 87,2. °उक्ति-तर् *eine Tochter des Himālaja*, Bez. der Gaṅgā und der Pārvatī R. GORR. 1,37,20.
 शैलेन्द्रश्च adj. *auf dem Himālaja stehend (wachsend)*; m. Bez. der Birke RĀGĀN. im ÇKDr.
 शैलेय (von शिला oder शैल) 1) adj. *steinähnlich, steinhart* P. 5,3,102. Schol. MED. j. 108. — 2) n. *Erdharz (Benzoin u. s. w.)* AK. 2,4,4,11. H. an. 3,510. MED. RATNAM. 125. KARAKA 1,3. SUÇR. 2,131,14. 275,18. 285,17. 356,18. R. T. 6,25. KUMĀRAS. 1,56. RAGH. 6,61. masc. VARĀH. BṚH. S. 77,23. n. = तालपणी (steht im AK. neben शैलेय, aber als neuer Artikel) und सिन्धूत्य (सिन्धव) H. an. MED. — 3) m. *Biene* H. an. MED. ÇABDAR. im ÇKDr. — 4) m. *Löwe* ÇABDAR. — 5) f. ई ein N. der Pārvatī TRIK. 1,1,52.
 शैलेयक n. = शैलेय 2) SUÇR. 2,95,1. VARĀH. BṚH. S. 16,25. 77,13.
 शैलेश (शैल + ईश) m. *der Fürst der Berge, der Himālaja*: °लिङ्ग Verz. d. Oxf. H. 71,6,3.
 शैलेश्य m. N. pr. eines Mannes; pl. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 58,18. vielleicht fehlerhaft für शैले-श्य.
 शैलोदा (शैल + उद् *Wasser*) f. N. pr. eines Flusses MBH. 2,1858. R. 4,44,76. तस्याः स्पृष्ट्व सलिलं नरः शैलो ऽभिजायते 77. LIA. 1,847. 2,653.